

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej, v trestnej veci proti obvinenému **M. M.**, v pôvodnom konaní **trestne stíhanému pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom** podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2, písm. b/, písm. c/ Trestného zákona a iné, vedenej na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 3 T 19/07, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. marca 2009 v Bratislave dovolanie, ktoré podal v neprospech obvineného M. M. dňa 12. mája 2008 na Okresný súd vo Zvolene generálny prokurátor Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. januára 2008, sp. zn. 2 To 334/2007, pričom na základe ustanovení § 368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. a/, § 370 ods. 1, § 372, § 383, § 384 ods. 1, § 385 ods. 1, § 386 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1 a § 391 ods. 1 Tr. por. rozhodol

t a k t o:

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. januára 2008 sp. zn. 2 To 334/2007 ako i predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene z 10. augusta 2007, sp. zn. 3 T 19/2007 **bol z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/, písm. h/Trestného poriadku**

p o r u š e n ý z á k o n

v p r o s p e c h obvineného **M. M.**, nar. X., trvale bytom B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová,

a to v časti výroku o uznaní jeho viny v skutku označenom pod bodom 5/, a tiež vo výroku o uloženom treste, keď k porušeniu zákona došlo v uznesení krajského súdu v ustanovení § 319 Tr. por. a v predchádzajúcom konaní v ustanoveniach § 2 ods. 1, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/, § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 vrátane.

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. januára 2008, sp. zn. 2 To 334/2007, sa v časti týkajúcej sa obvineného M. M. z r u š u j e.

Z r u š u j e s a aj rozsudok Okresného súdu vo Zvolene z 10. augusta 2007, sp. zn. 3 T 19/2007, v časti výroku o vine obvineného M. M. v skutku označenom pod bodom 5/ ako i vo výroku o úhrnnom treste, ktorý bol tomuto obvinenému uložený, vo výroku o spôsobe výkonu takto uloženého trestu a v tej časti výroku o náhrade škody, ktorá sa vzťahuje na obvineného M. M..

Zrušujú sa aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu vo Zvolene **s a p r i k a z u j e**, aby vec v tejto časti týkajúcej sa obvineného M. M. v potrebnom rozsahu **znovu prerokoval a rozhodol**.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný prokurátor vo Zvolene podal dňa 8. februára 2007 pod č. 1 Pv 63/06-99, na okresný súd v zmysle § 234 ods. 1 Trestného poriadku **obžalobu**, v ktorej obvinenému M. M. kládol v bode 1/ za vinu spáchanie trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 v súbehu s trestným činom poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 182 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 a **v bode 2/ za vinu spáchanie zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona**, ktorých sa mal dopustiť na nasledovných skutkových základoch (č. l. 791-792 spisu):

- v bode 1/ obvinený M. M. spoločne s obvineným B. M. dňa 10. októbra 2005 v presne nezistenom čase najneskôr do 01.14 hod. vo Zvolene, okres Zvolen na U. spolu s ďalšími doposiaľ nestotožnenými osobami odcudzili z polyfunkčnej budovy doposiaľ nezisteným spôsobom tam zabudovaný stojanový bankomat H., v ktorom sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 134 100 Sk, čím spôsobili H., IČO: X. odcudzením bankomatu v hodnote 478 440 Sk, finančnej hotovosti 134 100 Sk, poškodením uzamykacieho systému a kľúčového systému celkovú škodu vo výške cca 681 141,60 Sk.

- **bode 2/** obvinený M. M. spoločne s obvinenými B. M. a M. K. po predchádzajúcej vzájomnej dohode **dňa 23. januára 2006** v čase okolo 11,30 hod. vo Zvolene, ul. N. v úmysle zmocniť sa cudzej veci za použitia hrozby bezprostredného násillia jeden z nich pristúpil k dverám kancelárie výkupne železa a farebných kovov patriacej spoločnosti Ž., kde cez okienko zákazníkov namieril zbraň na zamestnankyňu E. Š., nar. X., bytom Ž. s tým, aby mu otvorila, čo menovaná neurobila, na čo si dvere sám otvoril a vošiel do uvedenej kancelárie s tým, že sa opýtal E. Š., kde sú uložené peniaze a tejto po tom, ako mu ukázala na stôl, kde sa nachádzala pokladnička s peniazmi prikázal, aby si ľahla na zem, pričom na ňu neustále mieril zbraňou a potom ako si táto ľahla na zem, zobral zo strednej zásuvky na pravej strane stola kovovú pokladničku aj s koženou peňaženkou s finančnou hotovosťou spolu vo výške 85 561,50 Sk a mobilný telefón zn. Nokia 5110, ktorý bol položený na stole a následne z kancelárie odišiel aj spolu s uvedenými vecami, pričom ďalší dvaja ho zatiaľ čakali v osobnom motorovom vozidle značky Škoda 105 šedej farby, na ktorom z miesta činu ušli, čím spoločnosti Ž. spôsobili celkovú škodu vo výške 86711,50 Sk, pričom k zraneniu E. Š. nedošlo.

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 10. augusta 2007, č. k. 3 T 19/2007-996 bol, okrem ďalších, samotný obvinený M. M. uznaný za vinného v bode 1/ zo spáchania trestného činu krádeže spolupáchatelstvom v súbehu s trestným činom poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 1, ods. 4, § 182 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 a v **číselne novo koncipovanom skutku pod bodom 5/ (predtým v obžalobe označeným pod bodom 2/)** zo spáchania trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, a to na skutkových základoch, že:

- v bode 1/ rozsudku obvinený M. M. spoločne s (t. č. právoplatne odsúdeným) B. M. dňa 10. októbra 2005 v presne nezistenom čase najneskôr do 01.14 hod. vo Zvolene, okres Zvolen na U. spolu s ďalšími doposiaľ nestotožnenými osobami odcudzili z polyfunkčnej budovy doposiaľ nezisteným spôsobom tam zabudovaný stojanový bankomat H., v ktorom sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 134 100 Sk, čím spôsobili H., IČO: X. odcudzením bankomatu v hodnote 478 440 Sk, finančnej hotovosti 134 100 Sk, poškodením uzamykacieho systému a kľúčového systému celkovú škodu vo výške cca 681 141,60 Sk,

- **v bode 5/ rozsudku** obvinený M. M. spoločne s (t. č. právoplatne odsúdeným) M. K. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa **23. januára 2006** v čase okolo 11,30 hod. vo Zvolene, ul. N. v úmysle zmocniť sa cudzej veci za použitia hrozby bezprostredného násillia jeden z nich pristúpil k dverám kancelárie výkupne železa a farebných kovov patriacej spoločnosti Ž., kde cez okienko zákazníkov namieril zbraň na zamestnankyňu E. Š., nar. X., bytom Ž. s tým, aby mu otvorila, čo menovaná neurobila, na čo si dvere sám otvoril a vošiel do uvedenej kancelárie s tým, že sa opýtal E. Š., kde sú uložené peniaze a tejto po tom, ako mu ukázala na stôl, kde sa nachádzala pokladnička s peniazmi prikázal, aby si ľahla na zem, pričom na ňu neustále mieril zbraňou a potom ako si táto ľahla na zem, zobral zo strednej zásuvky na pravej strane stola kovovú pokladničku aj s koženou peňaženkou s finančnou hotovosťou spolu vo výške 85 561,50 Sk a mobilný telefón zn. Nokia 5110, ktorý bol položený na stole a následne z kancelárie odišiel aj spolu s uvedenými vecami, pričom ďalší dvaja ho zatiaľ čakali v osobnom motorovom vozidle značky Škoda 105 šedej farby, na ktorom z miesta činu ušli, čím spoločnosti Ž. spôsobili celkovú škodu vo výške 86 711,50 Sk, pričom k zraneniu E. Š. nedošlo.

Za to obvinenému M. M. okresný súd uložil (č. l. 1001 spisu) podľa § 234 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 1, ods. 2 toho istého Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedenásť rokov, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 3 rovnako účinného Trestného zákona zaradil do druhej nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zároveň okresný súd uložil t. č. odsúdenému B. M. a obvinenému M. M. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej strane U. ako právnenému nástupcovi H. škodu vo výške 681 141,60 Sk.

Proti tomuto rozsudku prvostupňového okresného súdu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinený M. M. a v jeho neprospech aj okresný prokurátor vo Zvolene (rovnako sa konalo aj o odvolaní t. č. odsúdeného B. M., avšak posúdenie uvedenej problematiky nie je predmetom tohto konania).

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 24. januára 2008, č. k. 2 To 334/07-1061, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora podané v neprospech obvineného M. M. zamietol, a súčasne rovnako zamietol aj odvolanie samotného obvineného M. M. (uznesenie tvorí č. l. 1061-1065 trestného spisu).

Z vyššie uvedených údajov je zrejmé, že k špecifikovanému odsúdeniu obvineného M. M. v pôvodnom trestnom konaní došlo na podklade citovaných rozhodnutí dňom 24. januára 2008, pričom v súčasnosti obvinený aj tento trest vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici – Kráľová.

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici bolo Okresnému súdu vo Zvolene doručené s kompletným spisovým materiálom dňa 8. februára 2008 a prvostupňový súd toto rozhodnutie rozposlal procesným stranám tak, že obvinenému M. M. bolo doručené dňa 18. februára 2008, obhajcovi Mgr. S. J. dňa 15. februára 2008, okresnému prokurátorovi vo Zvolene dňa 15. februára 2008, poškodenej strane Ž. dňa 18. februára 2008 a poškodenej strane U. dňa 19. februára 2008.

Dňa 12. mája 2008 doručil generálny prokurátor Slovenskej republiky pod číslom XV/1 Pz 147/08-4 na Okresný súd vo Zvolene písomnosť označenú ako dovolanie podané v zmysle ustanovenia § 369 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku v neprospech obvineného M. M. (č.l. 1105-1109 spisu). Týmto dovolaním napadol právoplatné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. januára 2008, sp. zn. 2 To 334/07, a jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 10. augusta 2007, sp. zn. 3 T 19/2007, v časti týkajúcej sa obvineného M. M. vo výroku o vine v skutku ustálenom pod bodom 5/ rozsudku a vo výroku o treste s akcentom na záver, že citovaným uznesením odvolacieho súdu bol v pôvodnom konaní porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku a predchádzajúcim konaním aj v ustanoveniach § 2 ods. 1, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ a tiež § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005. V trojmesačnej lehote uvedenej v ustanovení § 370 ods. 1 Trestného poriadku súčasne špecifikoval dôvodnosť

podaného dovolania poukazom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch podaného dovolania generálny prokurátor Slovenskej republiky vyslovil ten právny názor, že Krajský súd v Banskej Bystrici pochybil, keď sa nestotožnil s odvolacími námietkami okresnej prokurátorky vo Zvolene, ktorá v zákonnej lehote podala v pôvodnom konaní odvolanie voči tej odsudzujúcej časti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 10. augusta 2007, sp. zn. 3 T 19/2007, ktorou bola v novo koncipovanom skutku pod bodom 5/ ustálená právna kvalifikácia trestného činu lúpeže spolupáchateľstvom podľa ustanovení § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 vrátane, hoci v pôvodnej obžalobe sa jednalo o koncepciu právneho posúdenia tohto skutku podľa ustanovení § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona účinného počnúc dňom 1. januára 2006, nakoľko tento skutok bol spáchaný za účinnosti nového Trestného zákona, konkrétne dňa 23. januára 2006.

V nadväznosti na tento nezákonný postup dovolateľ namietal, že okresný súd nesprávne obvinenému M. M. uložil aj sankciu, pretože aplikovaním ustanovení § 234 ods. 2 i § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 (hoci v súlade so stavom veci a zákonom mu mal trest ukladať podľa § 188 ods. 2, § 41 ods. 2 Trestného zákona účinného od 1. januára 2006), vytvoril v konečnom dôsledku ten nezákonný stav, že obvinenému uložil trest odňatia slobody pod samotnou dolnou hranicou tej trestnej sadzby, aká prichádzala do úvahy pri správnom použití príslušných ustanovení zákona číslo 300/2005 Z.z. Keďže Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 24. januára 2008 napadnutým uznesením, sp. zn. 2 To 334/2007, odvolaniu okresnej prokurátorky nevyhovел a podľa § 319 Tr. por. toto jej odvolanie zamietol, došlo tým podľa dovolateľa k právoplatnému rozhodnutiu súdov, ktoré je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, resp. nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom sekundárne navyiac táto situácia zapríčinila aj ďalší protiprávny stav, a to konkrétne, že uložený trest sa nachádza mimo hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Dovolateľ zhrnul, že vo vzťahu k skutku uvedenému pod bodom 5/ neexistoval žiadny logický právny dôvod k tomu, aby bol tento posúdený podľa naň sa nevzťahujúceho a neúčinného trestného zákona číslo 140/1961 Zb. (lebo ten bol účinný iba do 31. decembra 2005). Ak by už samotný Okresný súd vo Zvolene pri ukladaní sankcie

dôsledne vychádzal zo zákonných ustanovení § 41 ods. 2 Trestného zákona účinného od 1. januára 2006 (viď. aj § 2 ods. 1 Tr. zák.) a ukladal obvinenému trest podľa najprísnejšej trestnej sadzby (za spáchanie všetkých v napadnutom konaní súdených skutkov), dostal by sa do inej situácie ako tej, keď mu podľa neúčinného Trestného zákona (z pohľadu ukladania trestu podľa najprísnejšieho trestného skutku) uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov. Za dôslednej aplikácie všetkých ustanovení nového Trestného zákona (lebo starý Trestný zákon účinný do 31. decembra 2005 použitý byť rozhodne nemohol), mal v podstate obvinenému uložiť trest odňatia slobody vo výmere najmenej jedenásť rokov a šesť mesiacov (t. j. 138 mesiacov odňatia slobody), lebo správne mali byť pri ukladaní trestu aplikované ustanovenia § 41 ods. 2, § 188 ods. 2 nového Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z.. Základná trestná sadzba zločinu lúpeže je podľa nového Trestného zákona určená vo výmere od sedem do dvanásť rokov odňatia slobody, pričom po úprave hornej hranice trestnej sadzby, ktorá mala byť zvýšená o jednu tretinu, mal okresný súd obvinenému M. M. ukladať trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby rozpätia od sedem do šestnásť rokov (osemdesiat štyri až stodevät'desiatdva mesiacov), čo teda v konečnom dôsledku predstavuje potrebu ukladania sankcie minimálne v trvaní spomenutých jedenásť rokov a šesť mesiacov odňatia slobody, t. j. 138 mesiacov.

Keďže Krajský súd v Banskej Bystrici pochybenie okresného súdu napriek podanému odvolaniu nenapravil, porušil podľa dovolateľa v napádanej časti zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku, keď súčasne možno konštatovať, že v predchádzajúcom konaní (v konečnom dôsledku v celom napádanom konaní) došlo k porušeniu zákona v ustanoveniach § 2 ods. 1, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/, § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 v prospech obvineného M. M..

Generálny prokurátor Slovenskej republiky z uvedených dôvodov v petite navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. januára 2008, sp. zn. 2 To 334/07 a predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 10. augusta 2007, sp. zn. 3 T 19/2007, v časti týkajúcej sa obvineného M. M. vo výroku o jeho vine v bode 5/ rozsudku a vo výroku o treste bol porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku a predchádzajúcim konaním v ustanovení § 2 ods. 1, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/, § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 v prospech obvineného M. M.. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku navrhol obe tieto rozhodnutia zrušiť v časti týkajúcej

sa výlučne obvineného M. M., a to len vo výroku o vine v skutku uvedenom pod bodom 5/ rozsudku okresného súdu a vo výroku o treste. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky prikázal Okresnému súdu vo Zvolene, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Napokon navrhol podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnúť aj o väzbe obvineného M. M. (nakoľko tento sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody z tohto odsudzujúceho rozsudku, ktorý má byť v tomto konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku v rozsahu týkajúcom sa tohto obvineného zrušený).

Zo spisového materiálu (na rube č. I. 1109) vyplýva, že dovolanie generálneho prokurátora bolo doručené obvinenému M. M. dňa 27. júna 2008 do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici – Kráľovej, obhajcovi Mgr. J. dňa 25. júna 2008 a okresnému prokurátorovi vo Zvolene dňa 26. júna 2008.

Z písomného vyjadrenia obvineného M. M. zo dňa 15. júla 2008 (č. I. 1115 spisu) vyplýva nasledovné. Obvinený uviedol, že nespáchal skutok, za ktorý si odpykáva trest, pretože bol chybné odsúdený na základe nedostatočných dôkazov, konkrétne pachovej stopy. V ďalšom poprel účasť na krádeži bankomatu (neuvedomiac si, že v tomto smere dovolanie v jeho neprospech podané generálnym prokurátorom vôbec nebolo), následne vyslovil názor, že mu bol uložený aj prísny trest. Preto žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky celú vec dôsledne preskúmal a spravodlivo rozhodol.

Dňa 22. decembra 2008 obvinený M. M. doručil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky žiadosť v tom smere, že využíva svoje procesné právo dané mu ustanovením § 293 ods. 5 Trestného poriadku a požiadal, aby sa verejné zasadnutie o podanom dovolaní generálneho prokurátora vykonalo v jeho neprítomnosti s tým, že ho na tomto úkone bude zastupovať obhajca Mgr. S. J..

Obhajca obvineného M. M. Mgr. S. J. konajúcemu dovolaciemu súdu dňa 22. decembra 2008 písomne oznámil, že po osobnom pohovore a dohode s obvineným M. M. nebude koncipovať žiadne písomné vyjadrenie k podanému dovolaniu a záverečný návrh prednesie podľa potreby až na verejnom zasadnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Poškodené strany písomné vyjadrenia k dovolaniu nezaslali.

Na verejnom zasadnutí dovolacieho súdu konanom dňa 4. marca 2009 procesné strany zotrvali na svojich pôvodných stanoviskách.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, po predložení spisového materiálu súdom prvého stupňa primárne preskúmal splnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (vec je podľa § 368 ods. 1 právoplatná), oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a na prípustnom mieste (prokurátorom, v neprospech obvineného, na prvostupňovom Okresnom súde vo Zvolene v trojmesačnej lehote po tom, čo prokurátor aj v pôvodnom konaní podal v neprospech obvineného M. M. opravný prostriedok, to všetko v zmysle ustanovení § 369 ods. 2 písm. a/, § 370 ods. 1, § 372 Trestného poriadku), pričom súčasne spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku).

Dovolací súd po preskúmaní obsahu samotného dovolania podľa § 383 Trestného poriadku nariadil vo veci verejné zasadnutie, nakoľko dospel k záveru, že boli splnené zákonom predpokladané formálne – právne podmienky na podanie dovolania a sú dané dôvody dovolania podľa ustanovení § 371 písm. i/ a písm. h/ Trestného poriadku.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona účinného odo dňa 1. januára 2006 trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 319 Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006 odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 vrátane sa ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spácha taký čin so zbraňou, potresce sa odňatím slobody na päť až dvanásť rokov.

Podľa § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 vrátane, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby

odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu a pri obzvlášť nebezpečnom recidivistovi o jednu polovicu, súd uloží páchatel'ovi trest v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať pätnásť rokov.

Preskúmaním kompletného spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že všetkými citovanými vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami sa Krajský súd v Banskej Bystrici v postupe svojho pôvodného odvolacieho konania dôsledne neriadil, pričom jeho rozhodnutie je zaťažené takými pochybeniami, ktoré vrátane jemu predchádzajúcemu rovnako chybnému postupu Okresného súdu vo Zvolene, zakladajú dovolacie dôvody v zmysle ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. h/ Tr. por. tak, ako to vo svojom dovolaní zo dňa 12. mája 2008 expresívne uviedol samotný dovolateľ.

Hneď úvodom je na tomto mieste potrebné konštatovať, že dovolanie podané generálnym prokurátorom Slovenskej republiky je absolútne dôvodné a v celom rozsahu ho je potrebné, vrátane koncipovaných dôvodov, aj akceptovať.

Zo zhromaždeného spisového materiálu vyplýva, že sporný skutok v bode 2/ pôvodnej obžaloby okresného prokurátora vo Zvolene zo dňa 8. februára 2007, číslo 1 Pv 63/06-99 (č. 1. 791-792 spisu) sa udial dňa 23. januára 2006 o 11,30 hod. vo Zvolene, na Neresníckej ulici číslo 9. S ohľadom na dátumové označenie tohto skutku je úplne zrejmé, že sa stal za účinnosti nového Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z., ku ktorej došlo dňa 1. januára 2006. Už tieto číselné označenia teda dostatočne ozrejmujú, že ku skutku v bode 2/ obžaloby (novo koncipovanému skutku uvedenému pod bodom 5/ rozsudku) jasne došlo až po tom, čo nadobudol účinnosť tento tzv. nový Trestný zákon. Okresný prokurátor preto aj správne v podanej obžalobe skutok v bode 2/ právne posúdil ako zločin lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2, písm. b/, písm. c/ Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z.

Z absolútne nepochopiteľných dôvodov Okresný súd vo Zvolene rozsudkom zo dňa 10. augusta 2007, č. k. 3 T 19/2007-996, tento novo číselne koncipovaný skutok uvedený pod bodom 5/ rozsudku (obsahovo úplne zhodný so skutkom v bode 2/ obžaloby) na strane 998 spisu (s imputovaním zavinenia výlučne obvinenému M. M. a t. č. odsúdenému M. K.) právne posúdil ako trestný čin lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1,

ods. 2, písm. b/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005. Nepreskúmateľné, nejasné a nezmyselné je v týchto súvislostiach strohé odôvodnenie takéhoto jeho postupu – viď č. l. 1010 spisu.

Okresný prokurátor vo Zvolene sa s týmto rozhodnutím prvostupňového súdu v pôvodnom konaní nestotožnil a okrem iných namietaných okolností, v súvislosti s obvineným M. M. vytýkal postupu súdu prvého stupňa práve vo vzťahu k tomuto skutku nesprávny právny názor ohľadom jeho právneho posúdenia. Okrem ďalších okolností, z argumentov podaného odvolania zo dňa 27. augusta 2007 (č. l. 1031-1034 spisu) vyplýva, že nebol daný žiadny dôvod tento skutok posúdiť podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (správne účinného do 31. decembra 2005 vrátane), lebo súdený skutok sa stal len za účinnosti jedného jediného existujúceho Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. V tomto smere prokurátor poukázal na ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na jej opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 24. januára 2008, č. k. 2 To 334/2007-1065, tento protiprávny stav napriek podanému a argumentačne jasne správne zdôvodnenému opravnému prostriedku nechal bez adekvátneho povšimnutia a odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku v tejto časti, podané v neprospech obvineného M. M., nesprávne zamietol. Nemožno sa stotožniť ani s produkovanými dôvodmi rozhodnutia druhostupňového súdu uvedenými na č. l. 1064-1065, kde tento uviedol, že pochybenie okresného súdu má iba formálny charakter. Navyiac chybné dôvodil potrebou aplikácie pre obvineného priaznivejšou právnou úpravou, neberúc do úvahy dôsledky svojho postupu (ani odlišnosť v dolných hraniciach trestných sadzieb za trestný čin lúpeže s kvalifikovanou skutkovou podstatou v zákonoch účinných jednak do dňa 31. decembra 2005, resp. po dni 1. januári 2006).

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zhrnúc všetky skôr uvedené okolnosti dovolací súd primárne skonštatoval existenciu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, pretože napadnuté rozhodnutia sú jednoznačne založené na nesprávnom právnom posúdení skutku uvedenom v bode 2/ pôvodne obžaloby, neskôr novo označenom pod bodom 5/ prvostupňového rozsudku (z hľadiska časovej pôsobnosti sa jedná o nesprávnu aplikáciu trestného zákona). Ide teda o nespornú existenciu právnej vady, ktorú je potrebné konaním o mimoriadnom opravnom prostriedku odstrániť. Táto právna vada sa sekundárne prejavila v ďalšej negatívnej podobe v tom smere, že obvinenému M. M. bola v skúmanom konaní uložená nezákonná sankcia, z čoho vyvstala odôvodnenosť aplikácie ďalšieho dovolacieho dôvodu, konkrétne obsiahnutého v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku. Porovnajúc príslušné zákonné ustanovenia Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005 vrátane a Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. (prirodzene z hľadiska všetkých konkrétnych do úvahy prichádzajúcich ustanovení potrebných na ukládanie trestu v predmetnej veci) totiž možno konštatovať, že obvinenému bol uložený trest mimo, resp. pod dolnou hranicou tej trestnej sadzby, ktorá prichádzala do úvahy pri správnom právnom posúdení skutku. V tomto smere dovolací súd poukazuje opäť na správnu špecifikáciu týchto argumentov generálnym prokurátorom Slovenskej republiky v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto vyslovil vo výroku tohto rozsudku porušenie zákona v prospech obvineného M. M.. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. následne zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. januára 2008, sp. zn. 2 To 334/2007, i jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 10. augusta 2007, sp. zn. 3 T 19/2007, v časti týkajúcej sa výlučne obvineného M. M., a to konkrétne vo výroku o jeho vine v bode 5/ rozsudku okresného súdu, ďalej vo výroku o jemu uloženom treste, spôsobe jeho výkonu a napokon aj vo výroku o náhrade škody vo vzťahu k obvinenému M. M.. Keďže pochybenie a porušenie zákona spočíva už v postupe okresného súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu vo Zvolene prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Úlohou okresného súdu a v prípade možných podaných opravných prostriedkov i odvolacieho súdu bude vo veci zákonne rozhodnúť.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. marca 2009

JUDr. Ján M i h a l, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová